

[Socialministeren]

tilbud, forhandles med Danmarks Radio om mulighederne for, at Døvefilm Video kan udsende sine programmer via Danmarks Radios sendenet.

7. Undervisning.

Undervisnings- og uddannelsesstilbuddene til personer med handicap kendetegnes af en støt og rolig udvikling.

Småbørn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, og som har funktionsvanskeligheder, modtager i stigende omfang særlig støtte i form af specialpædagogisk bistand. I langt de fleste områder er denne støtte ikke begrænset til børn med tale-sprogvanskeligheder. Omkring 5 pct. af alle småbørn tilbydes nu specialpædagogisk bistand.

Intet barn med handicap i *undervisningspligtig alder* er i dag uden undervisning, og kun i ganske enkelte tilfælde gives undervisningen uden for en skole eller med et lavere timetal, end hvad der gælder andre jævnaldrende. Også de private skoler underviser elever med endda ret svære funktionsvanskeligheder.

Specialundervisningen i folkeskolen er i det hele taget gjort til genstand for en omfattende analyse, hvor især afgrænsningen mellem elever med og uden behov for særlig støtte og mellem den almindelige undervisning og specialundervisningen er sat i fokus. Mange elever med handicap går i almindelige klasser, og det er fortsat et grundlæggende princip, at kun de elever, hvis individuelle behov ikke kan imødekommes ved en rimelig differentiering i den almindelige undervisning, bør henvises til specialundervisning.

Folkeskolens specialundervisning er i øvrigt i disse år karakteriseret af, at færre elever med handicap end tidligere henvises til isoleret beliggende specialskoler og til integreret undervisning i almindelige klasser, hvorimod elevtallet i specialklasser ved almindelige folkeskoler er stigende.

I *erhvervsuddannelserne* har man siden 1978 ydet specialpædagogisk støtte til unge med handicap, der har søgt optagelse i en erhvervsuddannelse. Alle skoler har mulighed for at reservere ressourcer til denne støtte, og der er da også et stigende kontingent af unge med handicap, der gør brug af dette supplement til en kompetencegivende uddannelse. De unge handicappede deltager i ud-

dannelserne sammen med ikke-handicappede unge, og ordningen er en decentral, individuel indsats med vægt på, at den handicappede unge selv deltager i tilrettelæggelsen af den nødvendige støtte til det aktuelle uddannelsesforløb.

Den særlige *kompenserende specialundervisning for voksne* og den *hensyntagende specialundervisning under fritidsloven* har udviklet sig betydeligt siden 1980. Deltagertallet er mere end fordoblet. I flere og flere amtskommuner modtager unge med handicap et 3-årigt efterskoletilbud efter endt folkeskole, ligesom private initiativtagere i dag arrangerer kompenserende eller hensyntagende specialundervisning for en bred variation af funktionshæmmede og inden for et betydeligt antal emner.

En revideret vejledning om den kompenserende specialundervisning vil blive udsendt i begyndelsen af 1986.

I forbindelse med *10-punktsprogrammet for voksenundervisning og folkeoplysning* er der stillet midler til rådighed for forsøgs- og udviklingsarbejde, der retter sig mod personer med handicap. Det drejer sig bl.a. om forsøg med klubagtige aktiviteter, computerstyret kommunikation til svært fysisk handicappede, undervisning af læse-stave-retarderede voksne samt et forsøg vedrørende punktskrift som korrespondanceundervisning.

Som eksempler på særlige initiativer kan nævnes, at undervisningsministeriet påregner med start fra efteråret 1986 at etablere en 2-årig forsøgsuddannelse til tegnsprogstolk for døve, og at undervisningsministeriet fra august 1986 vil give tilskud til at gennemføre kursusvirksomhed af højskolelignende karakter for voksne døve.

Undervisningsministeriet inviterer hvert år de handicappedes organisationer, forældre, foreninger o.a. til et to dages kontaktmøde, hvor problemer vedrørende handicappedes undervisning og uddannelse kan præsenteres og drøftes. Ved det seneste møde fremkom en stærk opfordring til undervisningsministeren om at tage initiativ til en analyse af det tværsektorale samarbejde omkring handicappede på kommunalt og amtskommunalt plan, idet man fandt, at dette samarbejde mange steder fungerede dårligt.

På denne baggrund har undervisnings-, social- og indenrigsministerierne sammen med de kommunale organisationer og De